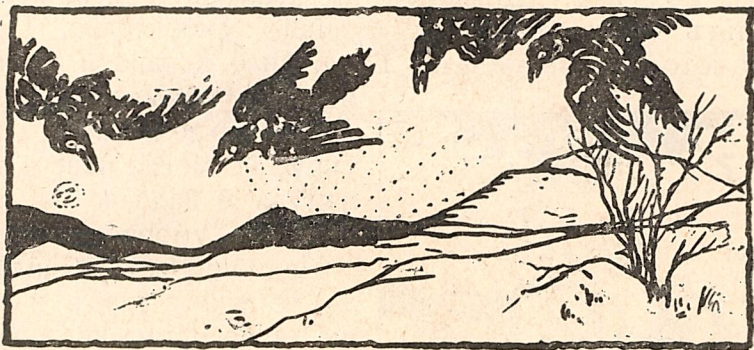

ДЕТСКИ СВѢТЪ

ЕСЕНЬ

Кжде сж пролѣтъ и лѣто! —
Стѣмни се вече небето.

Заглѣхвату ниви, чукари,
Слана земята попару.

Увѣхвату вредомъ цвѣтята,
И капята тжжни листата.

Мѣгли се носятъ — талази;
Горнякѣтъ духа надъ нази.

Вечъ нѣма въ кѣри пастири,
Не чуй се свирка да свири.

Посѣрна гора зелена —
Настана есенъ студена.

Н. Илиевъ